

րի»<sup>102</sup>: Ի դէպ, իբրեւ վարկած, հնարաւոր է նաեւ մտածել, որ Հասանի աւագ որդի Վախտանգի մականունը՝ Տանգիկ (Թանգիկ), կապուած է եղել, գուցէ, ոչ թէ իր անուն երկրորդ կէսի հետ՝ Վախ-Տանգ-իկ (ինչպէս աւանդաբար ենթադրուել է մինչ այժմ<sup>103</sup>), այլ իր մօր անունի մի տարբերակի՝ Թագուհի-<sup>\*</sup>Թագիկ-Թանգիկ:

Կատարուած քննութիւնից յետոյ այլեւս որեւէ հիմք չի մնում՝ կասկածելու, որ միասնական ինչպէսից բաժանումն աւելի փոքր իշխանութիւնների (ներքին ինչպէս, Վերին ինչպէս, Ծար եւ այլն) կապուած է եղել, իրօք, 1182 թուականին Հասան Մեծի՝ կրօնաւոր դառնալու, այլ ոչ թէ դրան նախորդած ինչ-որ անորոշ ժամանակի ու անորոշ հանգամանքների հետ (ինչպէս որ փորձ է կատարուած ամփոփելու, օր.՝ Բ. Ուլուբաբեանի մօտ<sup>104</sup>): Կնոջ հետ հեռանալով աշխարհիկ կեանքից՝ Հասան Մեծ Կրօնաւորեալը, իր իսկ վկայութեամբ, իր ճորդիներին բաժանել էր (թէպէտեւ, ըստ ամենայնի՝ ոչ հաւասարաչափ) իր «գաւառը», «բերդերը» եւ «հողանիւթը»: Վերջին եզրոյթն, ի դէպ, Դադիվանքի վիմագրերին եւ ԺԲ.-ԺԷ. դդ. այլ տարբերութիւններից փաստաթղթերի յանգող (ցաւօք՝ սխալաշատ, տեղ-տեղ խառնակուած ու վատ ընթերցուած բնագրերով) մի ուշ, սակայն ինչ-ինչ ուշագրաւ նիւթեր պարունակող կալուածագրից է, որի պարբերութիւններից մէկում մասնաւորապէս արձանագրուել է. «Ես՝ Հասան՝ որդի Վախտանկա, եւ եղբայր իմ Գրիգոր՝ առաջնորդ ս<sup>ուրբ</sup> ուխտիս ըստ[°] Դատէի վանիցս եւ սակա...[°] Սմբատ եւ եղբարքս մեր բաժանեալ տաք զՄեծն Խաչէն...[°] Սակռա եւ երկիրս Ծար ի Վերին

Խաչէն տվաւ Հասանայ, եւ կանգնեցաք խաչ մի Մատաղիսոյ վերն, բոլոր բթին սահման Խաչենոյ եւ Ծարայ: Ես՝ Հասան կացի աւաքութեան ամս քառասուն, եւ եղեւ ինձ Զ որդիս, եւ չինցի Դ [բնօրինակում գրչական վրիպակով՝ Գ] բերթս՝ Հաթեր-քաբերթ, Զիջաբերթ, Հաւախաղացին եւ Դաշտաբերթ: Զբերթերս եւ զգաւառս ետու որդոց իմոց եւ ես եկի ի վանքս՝ մօտ տէր Գրիգորի եւ տէր Աթանգիսի [!] եւ եղէ կրօնաւոր. եւ երկրիս հողանիւթս այս է՝ Հաթերքոյ գետն ի վեր մինչեւ ի սարն Ապասայ...»<sup>105</sup>: Պարզ է, որ Հասան Մեծի «գաւառի», «բերդերի» եւ «հողանիւթի» բաժանման արդիւնքում Մեծ կամ Ներքին ինչպէսում (Խօխանաբերդ-Խաչիմաբերդ կենտրոնով եւ Գանձասարով) հաստատուել է Տանգիկ Վախտանգը, իսկ Վերին ինչպէսում (Հաթերքաբերդ կենտրոնով եւ իշխանապետութեան իրաւունքներով)՝ նրա կրտսեր եւ մօր կողմից խորթ, նոյնանուն եղբայրը: Բայց ինչո՞ւ էր նրանց հայրը վերջինիս եւս կոչել նոյն Վախտանգ պապանունով: Թուում է, թէ տուեալ արտառոց փաստը կարող է համադրուել Հաթերքի իշխանապետական նոր կենտրոնի ձեւաւորման բազմաշանակ իրողութեան հետ եւ, թերեւս, մեկնաբանուել Հասան Մեծի երկրորդ ամուսնութեան՝ ոչ այնքան անձնական, որքան ինչ-որ «քաղաքական» ենթատեքստով:

Արդ՝ վերելում կատարուած ճշգրտումների շնորհիւ նաեւ պարզ դարձաւ, որ Հասան Կրօնաւորեալը կարող է՝ առաւել մեծ հաւանականութեամբ վերջնականապէս նոյնացուել այն Հասան Գեռաքարեցի (իմա՛, ինչպէս իրաւացիօրէն համարուում է՝ Գառնաքար գիւղից՝ անմիջապէս Խօխանաբերդի տակ) ինչպէսի իշխանի հետ, որն,

102 Տե՛ս Ս. Կարապետեան, Հայ մշակոյթի յուշարձանները, էջ 77-78:

103 Տե՛ս, օր.՝ Բ. Ա. Ուլուբաբեան, Խաչէնի իշխանութիւնը, էջ 140. Է. Լ. Դանիելեան, Գանձասարի պատմութիւն, էջ 87:

104 Բ. Ա. Ուլուբաբեան, Խաչէնի իշխանութիւնը, էջ 123 եւ յետոյ:

105 Տե՛ս Ս. Քամալեան, «Աղուանից աշխարհի» Թադէ կամ Խոթա վանքի կալուածների վերաբերեալ մի դաքաւա-կալուածագիր, - «Кавказ и Византия», вып. 2, Ер., 1980, էջ 153: